

यमां सकृद्वायेन्मध्यमोत्तमे त्रिरिति सप्तदशस्तोमस्य विविधा स्तुतिर्दशसतेत्यभिधी-
यतः इत्यर्थः ॥ १२ ॥

उदीचीमारोहानुष्टुप्त्वावतु वैराजं सामैकविंश स्तोमः शरदतुः फलं
द्रविणम् ॥ १३ ॥

अथ चतुर्थो मन्त्रः । हे यज्ञमान तमुदीचीं दिशमारोह । अनुष्टुप्छन्दः । पि-
वा सोममिन्द्र मन्दतु वा एतस्यामृच्युत्पन्नं वैराजं साम [हं संहि° १. ५. १. १. ८.] ।
एकविंश स्तोमः । शरदतुः । फलं यज्ञफललक्षणं द्रविणं धनम् एते वामवतु ॥
एकविंशस्तोमस्त्वेवमाम्नातः [पञ्चविं° ब्रा° २. १४.] सप्तभ्यो हिकरोति स तिसृभिः
स तिसृभिः स एकया सप्तभ्यो हिकरोति स एकया स तिसृभिः स तिसृभिः सप्त-
भ्यो हिकरोति स तिसृभिः स एकया स तिसृभिः सप्तसप्तिन्येकविंशस्य विष्टुति-
रिति । प्रथमपर्याये प्रथममध्यमे त्रिर्गायेदुत्तमां सकृत् द्वितीयपर्याये प्रथमां सकृ-
द्वायेन्मध्यमोत्तमे त्रिः तृतीयपर्याये मध्यमां सकृद्वायेत्प्रथमोत्तमे त्रिरित्येकविंशस्तो-
मस्य विष्टुतिः सप्तसप्तिनीत्युच्यतः इत्यर्थः ॥ १३ ॥

a. उर्ध्वमारोह पङ्क्तिस्त्वावतु शाङ्कारैवते सामनी त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तो-
मौ हेमन्तशिशिरावृतू वर्चो द्रविणम् । b. प्रत्यस्तं नमुचेः शिरः ॥ १४ ॥

अथ पञ्चमो मन्त्रः । हे यज्ञमान उर्ध्वं दिशमारोह । पङ्क्तिः छन्दः । प्रो घस्मै
पुरोरथमित्येतस्यामृच्युत्पन्नं शाङ्कारं साम [हं संहि° २. १. १. १४. १.] रेवतीर्नः स-
धमाद इत्येतस्यामृच्युत्पन्नं साम रैवतम् [हं संहि° १. २. २. १. १. - २. ४. १. १४. १.] ।
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमौ । हेमन्तशिशिरावृतू । वर्चस्तेजो ब्रह्मवर्चसं वा द्रवि-
णम् एते वामवतु यद्वा वर्चस्तेजोऽभिमानी देवस्ते धनं रक्षतु ॥ त्रिणव स्तोम
एवमाम्नातः [प° ब्रा° ३. १.] नवभ्यो हिकरोति स तिसृभिः स पञ्चभिः स एकया
नवभ्यो हिकरोति स एकया स तिसृभिः स पञ्चभिर्नवभ्यो हिकरोति स पञ्चभिः
स एकया स तिसृभिर्विष्टो वै त्रिणव इति । प्रथमपर्याये प्रथमां त्रिर्गायेन्मध्यमां
पञ्चकृत्वः उत्तमां सकृत् द्वितीयपर्याये प्रथमां सकृद्वायेन्मध्यमां त्रिरुत्तमां पञ्चकृत्वः
तृतीयपर्याये प्रथमां पञ्चकृत्वो मध्यमां सकृदुत्तमां त्रिर्गायेत् सोऽयं त्रिरावृत्तनवसं-